

LACZKÓ ANTAL

ÁTALAKULÁS

*A máglyára ítélt anyag
izóharmatként gyöngyözik
az ércből
óriás kohó tüzes gyomrában.
Az átalakulás csöppjei
függőleges samotmezőkön
ereznek alá,
majd a gyűjtőcsatorna nyílásából
tűzvirág nyílik,
melynek porzása megtermékenyíti
a homokformák üregeit.*

ÍGY ÉNEKELEK

*Avatatlan kezekkel
ne nyúlj az anyaghoz!
Fáj a valóság, ha elrontod az alakot.
Önmagad rútsága a csonkított alak,
olyan, mint a törött hegedű,
mely nem ad tökéletes hangot.
Pedig az anyag harmonikus mozgása,
melyben a munkáló kés sístergő vágása
új zene a darabon.
Avatatlan kezek, ne nyúljatok hozzá!
Tanuljátok meg először a kulcsát!*

VASASLET

*Alakom anyagba formált,
létem szemcsékbe sajtolt
és közékük ékelődött
keményen a lelkem.
Talán nem is anya szült?!
Egyenest a mángorlókából
lőve lti ki az erő!
Megjelenésem
a háborgó molekulák
kihűlésével tömörült
a tömbök magvába,
ahol sűrű kristályokból
csiholom a fény szikráit
hajlíthatatlan akarattal
a még sötét térben.
Anyag formálta ember
és az anyaggal elporladó!
Minden kiszakított atom az anyagból
egy-egy csöpp vörös folyadék
a létezésem csörgedező elevenségéből.*

VASÖMLESZTÉS

*Lángoló hőségtől
izzó harmattal gyöngyöző érc
az olvasztó kelyhében,
táguló réséből
tűzvirág nyílik,
porzása vasgyöngy záporral
zúdul a kőcsatornán
kvarccsillámok közé
és megtermékenyíti
a homokformák üregeit.*

VALTOZÓ VIRAGZÁS

*Lágyuló vasdarab végén
tüzes bimbó pattan,
narancsszínű szirmai
a kalapács és üllő
csilingelésétől foszladoznak
szemednek tükrében.*

ROSTOK

*Acélkötél csörren a csőrlőn,
feszülő végét
a súly pendíti meg
és az emelő feszülő rostjain
szakítóerő játszik melódiát,
melynek karnagya
a darukezelő.*